

1. Jezus heeft alle reden om door te lopen...

We lezen net uit Mattheüs 20: 29: 'En toen zij Jericho uit gingen...' Die woorden hebben een gigantische lading. 'En toen zij Jericho uit gingen...' Want voor Jezus is dit de laatste keer in Zijn leven op aarde, dat Hij vertrekt uit een plaats om naar een volgende plaats te reizen. Jericho is de laatste stop onderweg naar Jeruzalem, en Jezus weet dat Hij daarheen gaat om te lijden en te sterven.

'En toen zij Jericho uit gingen...' Wat zal door Hem heen gegaan zijn, door onze Heer en Verlosser, toen Hij Jericho uitliep, op weg naar Zijn dood? Jezus heeft alle reden om verzonken te zijn in gedachten. Hij heeft alle reden om voor niemand aandacht te hebben. Hij

heeft alle reden om in Zichzelf gek eerd Zijn weg te gaan. Elke stap die Hij zet is een stap dicht bij Golgotha. Mattheüs vertelt verder: 'En toen zij Jericho uit gingen, volgde een grote menigte Hem.' Die menigte, dat zijn de pelgrims, de feestgangers, in grote drommen onderweg naar

Jeruzalem om daar het Paasfeest te gaan vieren. En Jezus maakt de tongen los! In de menigte zindert het van enthousiasme en verwachting. Wat zal er gaan gebeuren? Wat zal Jezus gaan doen? Zal Hij de Romeinen gaan verjagen, die gehate bezetters? Zal Hij koning worden? Het gonst van alle geruchten en gedachten. Jezus wordt omstuwd door mensen. Het is één grote kluwen van publiek. Alle reden van Jezus om niet stil te staan. Dat zou een enorme opstopping veroorzaken. Eén en al gedrang.

2. ... en de mensen willen dat de blinden zwijgen!

En toch doet Hij dat wél. Hij staat stil. En er komt een gigantische opstopping. Waarom? Omdat er aan de kant van de weg twee bedelaars zitten, twee blinden. Twee mensen die roepen om hulp. Markus vertelt in zijn Evangelie dat één van die twee blinden Bartimeüs heet, dat wil zeggen: 'Zoon van Timeüs', 'Zoon van iemand die geëerd is', dus van een belangrijk mens. Maar Bartimeüs zelf stelt niets voor. Hij zit aan de kant, letterlijk en figuurlijk, samen met die andere blinde. En als ze horen dat Jezus voorbij komt, beginnen ze te roepen: 'Here, Zoon van David, ontferm U over ons!' Ze roepen, ze schreeuwen het uit, zo hard ze kunnen.

Maar dat is tegen het zere been van de voorbijgangers. Vers 31: 'De menigte bestrafte hen, opdat zij zouden zwijgen.' 'Hou je mond, jullie, we kunnen zo niet horen wat Jezus zegt! Stop met dat geschreeuw, val Jezus niet zo lastig! Ophouden jullie, wie denk je wel dat je bent?'

Vandaag is het de Biddag voor het gewas en de arbeid, we bidden om een goede oogst, en we bidden voor ons werk. Maar er is nog veel meer te bidden: natuurlijk bidden we vandaag ook om vrede en om recht in Oekraïne, en we bidden voor deze wereld in nood.

Maar er kunnen zómaar allerlei stemmen zijn, ook in je eigen hoofd, die zeggen: 'Stop er toch mee! Dat heeft helemaal geen zin!' Ik noem er vier, van die stemmen. Stem één zegt: 'Wie denk je wel dat je bent, dat God naar jou zou luisteren? Hij ziet je aankomen! Opeens heb je Hem nodig? Terwijl je op zoveel momenten je eigen zin doet. Je bent het niet waard om bij God te

komen met je gebed. Je bent niks meer dan een armetierige blinde bedelaar aan de kant van de weg. Hou je mond!' En dan stem twee: 'God is toch veel te groot, en veel te druk, om Zich met jóú bezig te houden? Weet je wel wie Hij is?! Zoals Jezus daar in Jericho, weet je wel dat Hij op weg is naar het kruis? Moet Hij Zich dan bezig gaan houden met al jouw onbenulligheden? Hij moet de mensen toespreken, nu kan het nog, Hij is veel te druk met andere dingen.'

Stem drie: 'Het komt nu niet van pas. Je kunt beter op een ander moment gaan bidden. Later vandaag heb je er meer tijd voor. Of later deze week. Of als je binnenkort een dag vrij hebt. Nu niet.'

'Stil', zeggen de mensen in Jericho, 'doe dat maar een andere

keer, nu niet!' En stem vier komt er ook nog bij: 'Wat jij wilt, dat kán toch niet? Je bent blind, denk je wérkelijk dat je weer kan gaan zien als je maar roept om hulp? Stop er maar mee, het heeft geen enkele zin!'

Herken je ze, die stemmen, die je ontmoedigen om te bidden? (1) Wie denk je wel dat je bent? Denk je echt dat jóúw gebed iets uithaalt? (2) God is zo groot, hoe durf je Hem lastig te vallen met jouw vragen? (3)

Doe het maar op een ánder moment, niet nu. (4) Het is niet realistisch, wat je bidt. Het is veel te hoog gegrepen. 'De menigte bestrafte hen, opdat zij zouden zwijgen.' Daar is toch ook alle reden voor, zou je zeggen, om te zwijgen?

3. Maar de blinden roepen des te harder...

En toch... die blinden denken daar anders over! Vers 31: 'Maar zij riepen *des te meer*: Ontferm U over ons, Here, Zoon van David!' Prachtig wat hier staat: hoe méér mensen boos reageren, hoe méér mensen sssst roepen, ssst, hoe hárdere ze gaan roepen: 'Ontferm U over ons, Here, Zoon van David!'

Waarom doen ze dat? Waarom zijn ze zó tegendraads, zo overtuigd, zo zeker van hun zaak? Dat komt omdat ze weten wie Jezus is! Ze zijn nog blind, maar van binnen, in hun hart, zijn hun ogen allang open! Ze zien wie Jezus is: de Zoon van David, dat wil zeggen: de Messias! Gods Redder op aarde! De Zoon van de Allerhoogste. Hij Zélf is het die hier voorbij loopt. Daarom kúnnen ze niet anders dan roepen, *des te meer roepen*: 'Here, Zoon van David, ontferm U over ons!'

Mattheüs is de enige Evangelist die beschrijft dat het hier gaat om twee blinden. Markus en Lukas beschrijven deze zelfde gebeurtenis, maar hebben het over één blinde. Hoe komt dat? Markus vertelt dat de blinde man Bartimeüs heet, en dat hij die naam weet, dat duidt erop dat Bartimeüs waarschijnlijk later in de christelijke gemeente een bekend persoon geworden is. Die man die werd genezen, dat was niet zomaar een anonieme blinde aan de kant van de weg, nee, 'Het was Bartimeüs!' zegt Markus.

Maar Mattheüs herinnert zich nog meer. Mattheüs was erbij, hij was één van de twaalf discipelen. En hij weet dat er ook nog een tweede bedelaar bij was. En waarom is dat nou zo belangrijk voor Mattheüs? Omdat er in de tora, in de Joodse wet staat, in Deuteronomium 19: 15: 'Op de verklaring van twee getuigen of op de verklaring van drie getuigen staat de zaak vast.' Hier zijn twee getuigen die samen verklaren: 'Jezus is de Zoon van David, Hij is de Messias!' Terwijl de Joodse leiders in Jeruzalem plannen maken om Hem te vermoorden, weten deze twee getuigen wie Jezus werkelijk is!

Des te meer roepen...

Bartimeüs zoals Kees de Kort hem heeft getekend voor de Kijkbijbel.

En juist daarom roepen ze des te meer! Want ze weten: 'In de Messias roepen we God Zélf aan! En God Zelf is de Hoorder van het gebed!' Denk maar aan Psalm 34, de Psalm die we lazen. Vers 7: 'Deze ellendige riep en de HERE hoorde; Hij verlost hem uit al zijn benauwdheden.' En vers 16: 'De ogen van de HERE rusten op de rechtvaardigen, Zijn oren zijn gericht op hun hulpgeroep.' Dat is prachtig gezegd: 'Zijn oren zijn gericht op hun hulpgeroep.' Alsof God een speciale antenne heeft voor het hulpgeroep van Zijn kinderen!

4. ... en Jezus luistert en verhoort het gebed!

En dat is precies wat de Here Jezus hier ook laat zien! Want Jezus' oren zijn inderdaad gericht op het hulpgeroep van die twee blinden. Vers 32-34: 'En Jezus stond stil, riep hen en zei: Wat wilt u dat Ik voor u doen zal? Zij zeiden tegen Hem: Here, dat onze ogen geopend worden. En Jezus, Die innerlijk met ontferming bewogen was, raakte hun ogen aan; en meteen werden hun ogen ziende, en zij volgden Hem.'

Die vier stemmen, die moeten één voor één zwijgen! Want Jezus laat het zien, Hij laat zien wie God is. Hij laat zien wat die liefde van God betekent voor ieder menskind.

Stem één, die zei: 'Jij bent niet belangrijk!' Maar wat doet Jezus? Iedereen moet stoppen, er ontstaat een enorme verkeerschaos daar in Jericho. Waarom? Omdat hier twee bedelaars zijn, blinde bedelaars, uitgerangeerde mensen, niets waard in de ogen van de menigte, maar wel twee mensen die de Messias hebben aangeroepen! Twee mensen vol geloof, vol hoop, vol verlangen! Twee mensen die in de ogen van Jezus ál Zijn aandacht waard zijn. Denk nooit dat jij niet meetelt voor God. Denk nooit dat jij niet welkom bent met jouw gebed. Denk nooit dat jij te zondig bent om bij God te komen. Want het is Jézus die voor jou de weg opent naar de troon van God. Je mag bidden in Zijn naam! God neemt je ten volle serieus!

En zo moet ook stem twee zwijgen, de stem die zegt: 'God is veel te hoog en te heilig voor jouw gebed.' Jezus zou álle redenen hebben om door te lopen, júíst op deze beladen tocht naar Jeruzalem. Maar Hij neemt de tijd, Hij neemt ten volle de tijd voor deze twee blinden. Ja, het klopt: Jezus ís druk! Maar waarmee is Hij druk? Met jouw redding! Met de redding van deze wereld! Als er brand is in huis, dan denk je toch ook niet: 'Ik zal maar niet de brandweer bellen, want die is vast te druk?' daar ís de brandweer voor! Jezus staat kláár voor jouw gebed. Hij is de grote Voorbidder. Hij is je Redder!

Stem twee moet zwijgen, maar stem drie ook, stem drie die zegt: 'Nu niet, het is nu geen geschikt moment. Je kunt beter láter bidden.' Ik zal eerlijk zeggen: ik bid elke morgen, maar élke morgen is het een gevecht om te beginnen. Altijd wordt mijn aandacht afgeleid: de krant, of een appje, of dit of dat. De duivel wil niet dat je bidt! Altijd zegt hij weer: 'Doe het maar later!' Maar als deze twee blinden hadden gewacht, was er geen nieuwe kans gekomen. Dit was de laatste keer dat Jezus door Jericho liep. Stel het nooit uit om te bidden. Ga de strijd aan met stem drie.

En ook met stem vier, de stem die zegt: 'Het is niet realistisch wat je bidt. Denk je nou werkelijk dat er door jouw gebed iets gaat veranderen?'

Kijk naar Jezus, hoe Hij die twee blinden tegemoet komt. Hij vraagt het: 'Wat wilt u dat Ik voor u doe?' Voor Jezus is hun verlangen van het grootste belang. Natuurlijk, het zou een enorm wonder zijn: dat ze weer kunnen zien! Maar ze éren Jezus ermee dat ze ervan uitgaan dat Hij dat kán! Dat Hij hun kán genezen. Je éért God ermee door véél van Hem te verwachten. Je éért je Schepper door véél vertrouwen te hebben in Zijn macht. Denk nóóit te klein van Jezus! Denk nóóit te klein van God!

Wat staat er in vers 34? 'En Jezus, Die innerlijk met ontferming bewogen was, raakte hun ogen aan; en meteen werden hun ogen ziende, en zij volgden Hem.' Dit is Jezus ten voeten uit! Als Messias heeft Hij alle macht. En als Messias heeft Hij een warm kloppend hart voor mensen. Hij kán helpen en Hij wil helpen. En het licht stroomt naar binnen, in de ogen van deze twee mannen. Het licht stroomt naar binnen, in hun ogen en in hun hart. Het licht stroomt naar binnen, en zij kunnen nog maar één ding doen: Jezus volgen, waar Hij ook heengaat.

5. Blijf bidden! Des te meer!

Denk nooit te klein van God, ook niet in de huidige crisis in Oekraïne. Origenes, een vroege kerkvader, schreef begin derde eeuw het volgende: 'Eén heilige die bidt is veel machtiger dan talloze zondaars die oorlog voeren.' Zo is het! 'Eén heilige die bidt is veel machtiger dan talloze zondaars die oorlog voeren.' Dat is geen vrome praat, dat is werkelijkheid.

Veel mensen in Oekraïne weten dat.

De opperrabbijn van Oekraïne heeft een oproep gedaan om Psalm 31 te bidden. En hij heeft de christenen uitgenodigd om dat mee te bidden. Momenteel circuleert er een filmpje op internet, waarbij je ziet hoe Oekraïners in schuilkelders en andere ondergrondse ruimtes Psalm 31 bidden. Heel indrukwekkend, kinderen, jongeren, ouderen, steeds bidt iemand één vers, of een groepje doet dat samen. Als je intypt op YouTube: 'Psalm 31 in het Oekraïens', dan kom je er meteen.

Blijf bidden!

Ik las een oproep van ds. Ivan Bepalov. Hij is predikant van de Presbyteriaanse Kerk van de Heilige Drie-eenheid in Kiev. Hij schreef voor de oorlog: 'Het lijkt op een nachtmerrie, waaruit mensen wakker willen worden. Maar op de vijfde dag wen je er een beetje aan, en je begrijpt dat het nu je leven is en dat je moet overleven in dit soort omstandigheden.'

Ds. Bepalov zegt dat de oorlog mensen, te midden van het bloedbad, op de knieën drijft.

Hij schrijft: 'Het is moeilijk om je zo'n honger naar het Woord van God voor te stellen, naar geestelijke steun. Dat was al zo toen er nog vrede was, maar nu richten mensen hun ogen een groot deel van de dag op de Heer.'

Bepalov zegt dat Oekraïense christenen zich ervan bewust zijn dat christenen in andere landen voor hen bidden, en dat zij daar dankbaar voor zijn. Hij vraagt dringend om gebed voor vrede en veiligheid voor het Oekraïense volk en de soldaten, maar óók voor de Russische indringers.

'Bid ook voor Russische soldaten,' zegt ds. Bepalov, 'dat ze zullen begrijpen dat ze misleid zijn – én voor de Russische regering om zich te bekeren en hun slechte plannen toe te geven.'

Nog één keer vers 31: 'Maar zij riepen des te meer: Ontferm U over ons, Here, Zoon van David!' Dat is de tekst voor deze dag, Biddag voor gewas en arbeid. Het geldt voor ieder van ons persoonlijk, het geldt voor onze beiden gemeenten, het geldt voor de hele kerk van Jezus Christus: roep dés te meer! Want je bent wel degelijk kóstbaar in Gods ogen. En door Jezus hebben we vrije toegang gekregen tot de allerhoogste God! Stel het nooit uit om te bidden, en denk nooit te klein van wat God je kan en wil geven.

En let erop, hoe dit gedeelte eindigt: '... en zij volgden Hem.' Bartimeüs en zijn vriend: ze volgen Jezus, op weg naar Jeruzalem, op weg naar Golgotha, op weg naar het kruis, maar ook: op weg naar de opstanding, op weg naar de overwinning! '... en zij volgden Hem.' Blijf dicht bij Jezus, en hoe moeilijker het wordt, blijf des te meer roepen!

Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, renevanloon@samaritaan.org